

Тѣка ходи дѣли Дѣмо, Дѣли Дѣмо куруджѣя С дѣлга пѣшка гѣгайлѣйска. *Д. 33, 8—10. 2)* полевой объѣзчикъ.

Коршумъ* см. куршумъ, крушумъ.

Корѣъ (Корѣъ) Корѣшъ м. дм. 1) браню: И царѣтъ корѣтъ за очѣ. *Ч. 164.* Янкель го корѣше отъ гвѣвъ че загуби по вѣтъръ толкова жлѣтѣнци. *Тб. 100.* Куче! я престани да корѣшъ я (*hör auf zu schimpfen!*) *Рш. 57. 2)* корю, хую: Тѣй съсъ такѣва дѣми захвѣна да корѣ товѣ момѣче, щѣто азъ мѣлко по мѣлко истѣнахъ отъ нѣго.

Коса с. ж. 1) коса (для косыбы): И нѣговата коса ще ся удари о камѣкъ. *Ч. 163.* Тѣ бѣха увѣрени че милѣони народъ ще скочи на кракъ съ секири, съ коси съ сопи. *Л. Д. 1872 р. 167. 2)* волоса на головѣ: Блѣденъ старецъ съ дѣлгѣ косѣ распрѣснѣтъ по плѣщи-тѣ му. *Р. 61.* Че изпила (Неда) пѣстра зѣмѣ... На сѣрце ѣ зимуваше, На гърло ѣ лѣтуваше, Под коса ѣ гвѣздо виѣ. *Д. 50, 3. 6—8.* Молба имъ ся моли Московска кралица, Мюхлет да ѣ дадѣтъ коса да си сплете, Коса да си сплете, войска да си сбере. *Д. 42, 15—16.* *прѣва:* Даде господъ коня отъ горѣ: „Айти Марко, мое господѣне! Не кла ѣ си големи касѣетъ, Тѣкъ побарай во моява коса, Да си найдѣшъ твоя остра сабѣ“. *М. 102.*

Косѣца, Косѣчка с. ж. волосики: Извади (момче) гребенъ филдѣшентъ, Тѣ си косѣца решеше, На на косѣца думаше: Милата моя косѣца, Де ли щѣ да са развѣва? *М. 149.* Слѣдъ клѣпанѣе-то тутакси трѣбѣва да са осушѣва косѣчка-та п всѣчко-то мокро тѣло съ сухѣ крѣпы. *Л. Д. 1870 р. 100.* **Косѣца** с. ж. косичка (син. редѣца): Мама Петра̀на плетѣше, В сбѣта-та до прозорѣци-те, На седемдесет косѣци. *Д. 51, 1—3.*

Косаджѣя с. м. косарь, косецъ: Яла мудро не седѣхме, Разбѣркаме дребно сѣно, Вѣдоха ны косаджѣе, Надѣгнаха остре косе. *В. 40. (ср. косарь, косачъ).*

Косакъ с. м. родъ рѣчной рыбы. *Ц. (ср. косать).*

Косаръ с. м. косарь, косецъ: Тѣ кѣто косари врѣвѣхѣ напѣдѣ и устилахѣ земѣ-тѣ съ лешовы. *Р. 149.*

Косѣтѣникъ с. м. 1) головной уборъ изъ грубой шерсти, раздѣленной на нѣсколько до пять доходящихъ косѣцъ (редѣца, плетѣца, косѣца), украшенныхъ лентами и монетами. 2) назв. растѣнѣя волосѣтѣникъ, касѣтѣникъ, пѣтушекъ. *Бол.*

Косѣтъ с. м. родъ рѣчной рыбы. *Ц. (ср. косакъ).*

Косачъ с. м. косарь, косецъ: Ка е видѣло сѣнцето, три дни стояло, греѣло,—Испогори малки моми,—по нѣвето, Косачете въ ливѣдето. *Пс. 11—12 р. 154.* Испървомъ набрадѣста сѣно, и кѣто го насуши, накупи го сѣтѣ на двора си, какѣто правѣтъ косачѣтѣ. *Р. А. 62.*

Косѣница с. ж. (Мак.) 1) луга, собир. лугъ (земѣя подъ сѣно-